خبر

شاخص بورس دوباره سقوط کرد

● **ایسنا:** شاخص بورس تهران در معاملات دومین روز هفته نیز گرفتار سقوط شد و به کانال ۷۷هزارواحدی برگشت. در اولین ساعات معاملات دیروز بورس تهران، دماسنج بازار سرمایه، روند نزولی خود را آغاز کرد و به کانال ۷۷هزارواحدی برگشت. در بازار دیروز، قیمت سهام شرکت‌ها قرمز شد و شاخص بورس تا نیمه‌معاملات با کاهش ۵۳۹واحدی مواجه شد. به این ترتیب در بازار دومین روز هفته نمادهای مطرح بازار قرمز شد و شاخص بورس تهران با تاثیر منفی شرکت‌های پالایشگاه نفت بندرعباس، بانک تجارت، بانک صادرات، نفت و گاز پارسیان، هلدینگ خلیج‌فارس، سرمایه‌گذاری غدیر، تاپیکو، بانک پاسارگاد، مخابرات، پالایش نفت اصفهان و سایپا به کانال ۷۷هزارواحدی برگشت. در بازار دیروز حجم معاملات نیز به‌شدت افت کرده و ارزش بازار سرمایه تا سطح ۳۸۰هزارمیلیاردتومان کاهش یافته است.

توزیع فرم‌های خوداظهاری از فروردین‌ماه

● **ایسنا:** در حالی که پیش از این خبرهایی مبنی بر ارایه فرم‌های خوداظهاری به مردم پیش از پایان سال ۹۲ منتشر شده بود، صحبت‌های دیروز رییس‌جمهوری نشان می‌دهد زمان واگذاری این فرم‌ها به سال آینده موکول شده است. رییس‌جمهوری روز گذشته در میان صحبت‌های خود به فرم‌های خوداظهاری نیز اشاره کرد و زمان توزیع آنها را ماه نخست بهار ۹۳ اعلام کرد.

حداقل و حداکثر حقوق کارکنان دولت

● **فارس:** با ابلاغ افزایش ۲۰درصدی حقوق کارکنان و بازنشستگان در سال ۹۳ حداقل حقوق کارکنان در سال آینده ۶۰۰هزارتومان اعلام شد.

«بساز و بفروش‌ها» مشمول مالیات می‌شوند

● **ایسنا:** نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی صبح دیروز بندی از لایحه اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم را به تصویب رساندند که براساس آن بساز و بفروش‌ها هم مشمول پرداخت مالیات می‌شوند.

افزایش سقف فروش از ۵۰ هزار به ۱۰۰هزار سهم

● **ایسنا:** روز گذشته سقف سفارش فروش وارده توسط هر کد معاملاتی بین ساعت ۸:۳۰ الی ۱۲، از ۵۰هزار سهم به صدهزار سهم افزایش یافت.

افزایش ۴۰درصدی کارمزد جایگاه‌داران با تصویب شورای اقتصاد

● **ایسنا:** شورای اقتصاد تصویب کند، کارمزد جایگاه‌های عرضه فرآورده‌های نفتی ۳۰ تا ۴۰درصد افزایش می‌یابد. مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران در توضیح این مطلب گفت: پیشنهاد اولیه افزایش کارمزد جایگاه‌های عرضه فرآورده نفتی (بنزین و نفت گاز) در «پیش‌نشست» شورای اقتصاد تصویب شده است که در صورت تصویب نهایی، اجرایی می‌شود.

توقف یک‌ساله مسکن مهر کارکنان نفت اهواز

● **فارس:** کارکنان نفت در نامه‌های خود خطاب به مقامات مسوول تاکید کرده‌اند با فروش دارایی‌های ضروری خود، بین ۲۵تا۳۵میلیون‌تومان به حساب مسکن مهر نفت اهواز واریز کرده‌اند و نگران توقف یک‌ساله و ازبین‌رفتن حاصل دسترنج خود هستند.

خبر ویژه

سایپا به‌دنبال دستیابی به اهداف اقتصاد مقاومتی است

● **سایپانیوز:** مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا از اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در حوزه صنعت خودرو خبر داد و گفت: برنامه‌ها و دستورالعمل‌های اقتصاد مقاومتی سرلوحه فعالیت‌های سایپاست. سعید مدنی اظهار کرد: توجه به ظرفیت‌های داخلی، استفاده از توانمندی‌های موجود در مجموعه گروه خودروسازی سایپا و ایجاد زمینه بروز و ظهور استعدادها و توانمندی‌های درونی در دستور کارگروه قرار گرفته است. وی افزود: کاهش نیاز به مواد اولیه خارجی و الگوبرداری از صنایع روز جهان جهت بومی‌سازی دانش از جمله اهدافی است که سایپا برای دستیابی به آنها سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی کرده است. مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا تصریح کرد: افزایش عمق داخلی‌سازی محصولات و طراحی پلت‌فرم خودرو که زمینه‌ساز ارتقای دانش مهندسان داخلی است در حال حاضر در سایپا وارد فاز اجرایی شده و برنامه‌های جدیدتری را نیز در سال آینده در دستور کار خواهیم داشت؛ ضمن اینکه این اقدام موجب کاهش آسیب‌پذیری مجموعه در برابر تهدیدات اقتصادی خارجی خواهد شد. مدنی خاطرنشان کرد: تلاش می‌کنیم با هدف‌گذاری تولید صادرات‌محور زمینه ورود ارز را به داخل کشور فراهم کرده و هم موجبات افزایش سطح اشتغال و کارآفرینی را در این مجموعه ایجاد کنیم.

تحقق پیش‌شرط‌ها مهم‌تر از تدوین برنامه‌ها

یداله دادگر
استاد دانشگاه شهید بهشتی

در آستانه ابتکار نوین و عقلانی راه‌اندازی کمپین دولت در مورد اجرای فاز دوم هدفمندی یارانه‌ها مروری گذرا به برخی درسنامه‌های اقتصاد مناسب به‌نظر می‌رسد. در عین حال این درسنامه‌ها برای هر نوع حرکت اصلاحی کارساز است و اختصاص به اصلاح برنامه یارانه ندارد، این است که استادان اقتصاد در اولین روزهایی که با دانشجویان سال اول در مقطع لیسانس مواجه می‌شوند، دو درس آغازین به آنها می‌آموزند، یکی تعریف تابع هدف و تلاش برای اجرای بهینه آن است. دوم تکیه بر یک پیش‌فرض اساسی با عنوان «ثبات سایر شرایط» است. این دو در ظاهر ساده و پیش پا افتاده به نظر می‌رسند. از این رو دانشجویان و حتی برخی استادان به‌طور عادی از کنار آن می‌گذرند. این در حالی است که این دو از بنیان‌های کلیدی در تئوری اقتصادی بوده و زمینه کارکردی وسیعی دارند. در صورتی که سیاستگذاران، مدیران ارشد اقتصادی و مشاوران آنان توجه مناسب و عمیقی به این دو درس کنند پیام‌های عملیاتی و منافع عظیمی را می‌توانند از آنها استخراج کنند. در صورت توجه به مفاد دو درس یادشده است که استراتژی‌ها و برنامه‌های اقتصادی می‌توانند با کارآمدی قابل قبولی اجرا شده و به هدف مورد نظر برسند.

یک پیام درس اول (یعنی توجه به تابع هدف) این است که برای اجرای کارآمد استراتژی‌ها و برنامه‌های اقتصادی لازم است تمامی دستگاه‌های مرتبط با هماهنگی کافی برای تحقق هدف تعریف‌شده با تمام انرژی به پیش روند. یک پیام درس دوم (یعنی ثبات سایر شرایط)، آن است که برای رسیدن به هدف موردنظر تحقق یکسری شرایط و بسترسازی‌ها حیاتی هستند. تجربه‌های فراوان نیز این یافته‌های تئوریک علم اقتصاد را به خوبی پشتیبانی می‌کنند. به‌عنوان کمترین نمونه‌ها می‌توان از خیز توسعه در آلمان (پس از اتحاد دو آلمان)، بازسازی شایان و عظیم اقتصادی و توسعه در ژاپن (پس از تخریب وسیع در جنگ)، توسعه در هلند (از دهه ۱۹۵۰ به بعد)، پیشرفت اقتصادی لهستان (پس از رهایی از کمونیسم) و تحول اقتصادی در کره جنوبی (پس از بحران اواخر دهه ۱۹۸۰) نام برد. در عین حال تجربه پیشرفت حدود ۳۲ کشور پیشرفته نیز در همین ارتباط درس‌آموز هستند. با توجه دقیق به برخی از مفادهای این دو درس و پیام‌گیری از آنها با اطمینان می‌توان گفت که «تحقق پیش‌شرط‌ها و بسترسازی‌ها در اقتصاد ایران مهم‌تر از تدوین استراتژی‌ها و برنامه‌هاست.» اگر پیش‌شرط‌ها و بسترسازی‌های استاندارد کشور تحقق یابند، فاز اول توسعه قابل عملیاتی‌شدن خواهد بود. در غیر این صورت تدوین استراتژی‌ها و برنامه‌ها و حتی یافته‌های پژوهشی دانش‌بنیان در بهترین حالت دستورالعمل‌های زیبایی را تشکیل می‌دهند که تنها روی کاغذ یا در کلام و ادعای مسوولان تراز اول معتبر خواهند بود و نتیجه کارساز و موثری غیر از آن نخواهند داشت. مساله‌های اولویت‌دار توسعه ایران، فقدان برنامه، استراتژی، مقررات و سخنرانی‌های خوب نیست بلکه عدم اجرای معنی‌دار برنامه‌ها و عدم عملیاتی‌شدن شعارها و کلام‌ها عامل اصلی است. به‌قول سید جمال‌الدین «رجال ایران در صنعت کلام استادند، اگر ده یک آنچه می‌گفتند عمل می‌کردند، ایران نیز جزء اول عظیمه می‌بود.» در صورتی که مدیران ارشد و سیاستگذاران باور لازم نسبت به مشکل اقتصادی را نداشته باشند و عزم کافی برای حرکت را دارا نباشند و ابزارهای مورد نیاز برای اجرا را فراهم نکنند، تدوین قوانین، استراتژی‌ها و برنامه‌ها تنها اسنادی کاغذین یا نرم‌افزارهای الکترونیکی خوبی خواهند بود. در ادامه و برای نشان‌دادن برجستگی نقش پیش‌شرط‌ها و بسترسازی‌ها در حل دشواری‌های اقتصاد ایران، چند موضوع مورد تاکید قرار می‌گیرد. ابتدا به مجموعه‌ای از آن دشواری‌ها اشاره می‌شود. سپس بسته ابتدایی خیز توسعه بیان می‌شود. در ضمن مطالب پیش گفته، تعدادی از پیش‌شرط‌ها و بسترسازی‌های لازم نیز مرور می‌شوند.

عکس: امیر جدیدی، شرق

از یک منظر می‌توان مهم‌ترین دشواری‌های اقتصاد ایران را در چند بسته مرتبط به هم مورد اشاره قرار داد. یکی دشواری‌های ناپایداری اقتصاد کلان است. تورم و بیکاری دورقمی (تورم بالاتر از ۳۵درصد و بیکاری بالاتر از ۱۵درصد)، رشد تولید بسیار پایین (فهرست‌های منفی در حال حاضر) و تراز منفی بین‌المللی (بدون در نظرگرفتن فروش نفت خام) نمادهایی از این بسته به حساب می‌آیند. بسته دوم دشواری‌های سازمانی- مدیریتی است. از اینها می‌توان فقدان شاخص‌های بهینگی مدیریت بخش عمومی، دشواری حقوق مالکیت، فضای غیراستاندارد کسب و کار، سیطره فعالیت‌های نامولد و زمینه‌های وسیع ویژه‌خواری و فساد اقتصادی را برشمرد. سومین بسته را می‌توان دشواری‌های نیمه‌ساختاری در اقتصاد ایران نام نهاد. اینها شامل بخش خصوصی توسعه‌نیافته، دستگاه مالیاتی ناکارآمد، پایین‌بودن بهره‌وری عوامل تولید، فقدان نظارت استاندارد (نبود دستگاه‌های پایش موثر) و تکیه بر فروش نفت خام برای تامین هزینه‌ها هستند. علاوه بر این در حال حاضر ناتمامی برنامه عجیب یارانه‌ها، به همراه دیگر دشواری‌های به جامانده از دولت قبل، از جمله تحریم‌های بین‌المللی، طرح‌های فراوان ناتمام، اعتماد فرو ریخته و موارد مشابه مزید بر علت است. با وجود اینکه همه دشواری‌های بیان‌شده مهم هستند، اما به‌نظر می‌رسد روشن‌شدن تکلیف برنامه یارانه‌ها، مبارزه با بیکاری و فساد اقتصادی در کوتاه‌مدت اولویت بیشتری داشته باشند. از این رو توصیه می‌شود دولت حل اینها را در هدف‌گذاری‌های آغازین خود قرار دهد. می‌توان فرضیه ضمنی این نوشته را با تاکید بر راه‌حل‌های یکی از این دشواری‌های اولویت‌دار، مورد آزمون قرار داد. ابتدا مناسب است به یک چارچوب کلی اشاره شود که برای تلاش آغازین جهت حل‌وفصل هر یک از دشواری‌های بسته‌های سه‌گانه یادشده لازم است. برای کوشش اولیه جهت حل‌وفصل هر دشواری اساسی، می‌توان در مسیر چارچوب کلی زیر پیش رفت. اول درک صحیح و تصویر درست از مشکل موردنظر است. دوم باور به آن مشکل است. سوم فراهم‌ساختن ابزارها و هماهنگی‌های لازم و چهارم عزم واقعی و حرکت جدی و ملی است. فرض بر این است که دشواری‌های اصلی اقتصاد ایران از مرحله درک صحیح و داشتن تصویر درست گذشته است. موجب تقدیر است که مدیران و مشاوران اقتصادی دولت جدید (به ویژه پس از تخریب بی‌سابقه مدیران هشت سال گذشته)، فهرست‌هایی از دشواری‌های اقتصادی را بیان داشته‌اند. هم‌اکنون وضع به‌گونه‌ای است که مشکل فساد و ویژه‌خواری در اقتصاد ایران نه‌تنها برای کارشناسان بلکه برای مردم عادی نیز روشن است. هنوز حساسیت مردم عادی نسبت به اختلاس سه‌هزارمیلیاردی فروکش نکرده بود که تخلف‌های مالی ۹۰۰۰میلیاردی و مانند آن مطرح شد. علاوه بر فساد اقتصادی یادشده، مدیریت گذشته رتبه پولشویی ایران در سال ۲۰۱۲ را به بالاترین در جهان تبدیل کرد. وجود ۴۰درصدی فعالیت‌های نامولد در کشور برای بسیاری از کارشناسان اقتصادی امری واضح است. با وجود نرخ رشد بهره‌وری بالای هشت‌درصد کشورهای رقیب ایران، بهره‌وری عوامل تولید کشور کمتر از دودرصد است (این نرخ در سال‌های ۸۹ تا ۹۱ منفی بوده است). سهم مالیات از تولید ناخالص کمتر از هفت‌درصد است، این در حالی است که سهم مربوطه در کشورهای پیشرفته بالای ۳۵درصد و در کشورهای کمتر توسعه‌یافته بالای ۱۴درصد است. همچنین دشواری‌های دیگر شاخص‌ها برای صاحبنظران و بخشی از مردم آشکار است. بنابراین مرحله اول از «چارچوب کلی راه‌حل مبارزه با دشواری‌های اقتصادی»، یعنی درک مشکل فراهم است. باور به مشکل دومین مرحله از چارچوب کلی یادشده است. دشواری‌های این مرحله از مرحله قبل (درک و پذیرش مشکل) بیشتر است. به‌عنوان مثال اگر فرض کنیم که مدیران ارشد، سیاستگذاران و مشاوران آنها تصمیم گرفته‌اند با فساد اقتصادی مبارزه کنند، پذیرش مشکل و درک آن فراهم شده است. اما درک و پذیرش مشکل لزوما به معنای باور به مشکل یادشده نیست. باور به مشکل فساد اقتصادی زمانی حاصل می‌شود که مقامات تراز اول قوای حاکم و مشاوران آنها موضوع فساد اقتصادی را به‌طور کامل لمس کنند. به‌گونه‌ای که آنها نتوانند به موضوعی غیر از آن فکر کنند و تا مشکل را به‌جایی نرسانند آرامش نداشته باشند. شکل‌گیری این باور در مدیران ارشد کشورهای پیشرفته هنگام مبارزه با مشکل چنان قوی است که آنها در صورت عدم موفقیت دست‌کم از مقام خود استعفا می‌دهند. باور به مشکل و وجدان مدیریتی در برخی کشورها چنان بالاست که مدیران ناموفق افسرده شده و در مواردی حتی دست به اقدام‌های خطرناک (مثل خودکشی) می‌زنند. بنابراین باور به یک مشکل مثل فساد اقتصادی خود نوعی حرکت عملی برای حل آن است.

مرحله سوم تجهیز همه ابزارها و منابع و هماهنگ‌شدن همه قوا برای حل مشکل فساد است. همراهی کافی قوه‌قضاییه و مقننه مستقل در کنار مدیران قوه مجریه، ارتباط مستقیم مسوولان مبارزه با فساد از طریق شبکه‌های متکثر رادیو و تلویزیون، همراهی مطبوعات و احزاب مستقل، همراهی انجمن‌های علمی و تشکل‌های مردمی و صنفی، شبکه‌های فراگیر اجتماعی و موارد مشابه و حرکت همه در یک مسیر مبارزه بی‌امان با فساد پروسه‌ای نتیجه‌بخش خواهد بود. این سرآغاز حرکت عملی و عزم واقعی در مبارزه با فساد است. در مبارزه با فساد در برخی کشورهای آسیای جنوبی دست‌کم ۶۵درصد موفقیت به همکاری قوه‌قضاییه و دستگاه‌های تبلیغات رسمی با دولت مربوط بوده است. این در حالی است که در ایران، تعداد زیادی از نمایندگان مجلس، بخش‌هایی از قوه‌قضاییه و به‌طور خاص تلویزیون رسمی در جهت مخالف با برنامه‌های دولت جدید حرکت می‌کنند. همچنین دولت ابزار موثری مثل تلویزیون برای ارتباط مداوم با مردم و اجرای روشنگری‌های لازم را در اختیار ندارد. با این اوصاف به‌خوبی قابل درک است که چرا با وجود قوانین مصوب علیه فساد، سخنرانی‌های آتشین مقامات ارشد در این ارتباط و موارد مشابه، قدم اساسی در حل مشکل فساد برداشته نشده است. علت اساسی در عدم بسترسازی‌های پیش گفته است. در صورت فراهم‌شدن پیش‌شرط‌ها و بسترسازی‌ها می‌توان به حل بسیاری از دشواری‌های اقتصادی ایران اقدام کرد. تا زمانی که مقامات عالیرتبه و مشاوران آنها به مشکل باور نداشته باشند، تمامی ابزارها و دستگاه‌ها را بسیج نکنند، ملاحظات خاص را کنار نگذارند و عزم واقعی به‌کار نبندند، مشکل به‌صورت اساسی حل نخواهد شد و ارایه سیاست‌های کلی، تدوین استراتژی و برنامه و تصویب و مانند آن به‌صورتی کارساز اثرگذار نخواهد بود. امید است همگی به‌ویژه قوای موثرتر برای اعتلای کشور در مبارزه با فساد و تاثیرگذاری کمپین یارانه‌ها با دولت همکاری کنند. این حرکت برای آنها از یک سو رعایت قاعده استاندارد بازی است، از سوی دیگر خدمت به جامعه و خود آنهاست. در نهایت نوعی همراهی با ملت بزرگ ایران و توجه به پیام آنان است.

خبرهای متفاوت وزیر و معاون از قیمت آب و برق

شرق: به‌نظر می‌رسد هماهنگی لازم درخصوص نحوه اجرای فاز دوم هدفمندی یارانه‌ها نه تنها در کل بدنه دولت وجود ندارد، بلکه وزرا و معاونان ذی‌ربط هم هنوز به جمع‌بندی نهایی در این خصوص نرسیده‌اند. چون در حالی‌که وزیر نیرو اعلام کرده است حتی اگر فاز دوم قانون هدفمندی یارانه‌ها در سال ۹۳ اجرا شود، قیمت آب و برق مجددا گران نمی‌شود، معاون وی در سخنانی خلاف اظهارات وزیر گفته است اگر فاز دوم اجرا شود قیمت آب و برق هم قطعا گران می‌شود. دو هفته گذشته قیمت آب و برق به‌ترتیب ۲۰ و ۲۴درصد افزایش یافت که این افزایش قیمت در راستای اجرای قانون بودجه سال ۹۲ بود که به دولت اجازه می‌داد تا سقف ۳۸درصد به‌طور میانگین قیمت حامل‌های انرژی را افزایش دهد. بر اساس قانون بودجه سال ۹۳ هم دولت می‌تواند قیمت حامل‌ها را تا سقف ۳۳درصد افزایش دهد. اما به نظر می‌رسد هنوز درخصوص افزایش مجدد قیمت برق و آب در سال بعد اتفاق نظر وجود ندارد. معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا گفت: در صورتی که فاز دوم هدفمندی اجرایی شود، این ظرفیت در قانون بودجه سال ۹۳ و قانون هدفمندی دیده شده که افزایش قیمت آب و برق را در سال آینده داشته باشیم ولی درصد آن مشخص نیست. رحیم میدانی در گفت‌وگو با تسنیم، اظهار کرد: اعمال تعرفه جدید آب که پیش از این گفته شده بود اول دی‌ماه لحاظ می‌شود از اول بهمن خواهد بود و در قبض‌هایی که سال آینده به دست مردم می‌رسد این افزایش ۲۰درصدی لحاظ خواهد شد. وی افزود: پلکان مصرفی در قبض‌های آب همچون گذشته خواهد بود و افزایش ۲۰درصدی در هر پلکان لحاظ شده است. به‌طوری که کماکان کسانی که کم مصرف می‌کنند هزینه‌شان پایین خواهد بود و شیب افزایش قیمت برای افراد پرمصرف همچون گذشته موجب می‌شود آنها هزینه بیشتری بپردازند.

اما از طرفی دولت ناگزیر از افزایش قیمت حامل‌های انرژی است چون به گزارش «ایسنا» حمید چیت‌چیان در جمع خبرنگاران گفت: افزایش قیمت در آب و برق بسیار کم است و در حالی که قیمت تمام‌شده برق با احتساب ۲۰تومان هزینه سوخت گاز به ازای هر کیلووات برق ۸۸تومان می‌شود، تنها ۴۳تومان دریافت می‌کردیم. با اصلاح تعرفه برق، ۴۳تومان به رقم ۵۳تومان می‌رسد. وزیر نیرو گفت: این افزایش بسیار کم و کمتر از نرخ تورم سال بعد است و تنها کمکی برای ادامه فعالیت صنایع آب و برق محسوب می‌شود چرا که در غیر این صورت هر دو صنعت با مشکلات جدی مواجه می‌شوند. وی افزود: صنعت برق کمکی از دولت دریافت نمی‌کند و ۱۶۶ریال نیز تاکنون از ۴۳تومان دریافتی را به هدفمندی یارانه‌ها پرداخت می‌کرد که قرار شده صنعت برق از سه‌هزارو۵۰۰میلیاردتومانی که به ستاد هدفمندی پرداخت می‌کرد تنها دوهزارو۲۰۰میلیاردتومان پس از این به‌جای هدفمندی به وزارت نفت پرداخت کند.

گذر

قطر جایگاه گازی ایران را تصاحب کرد

نزول در اوپک

● **مهر:** مرکز پژوهش‌های مجلس با اشاره به سقوط جایگاه نفتی ایران در اوپک به پنجمین کشور بزرگ تولیدکننده نفت از تصاحب جایگاه گازی ایران توسط قطر با تاخیر در توسعه پارس‌جنوبی خبر داد. دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن مرکز پژوهش‌های مجلس با انتشار گزارشی، اعلام کرد: مطابق اهداف سند چشم‌انداز صنعت نفت در افق ۱۳۹۴ ایران باید دومین تولیدکننده نفت اوپک با ظرفیت هفت‌درصد از تقاضای بازار جهانی باشد. منابع مورد نیاز برای این موضوع در سال ۱۳۸۳ حدود ۵۰میلیارددلار محاسبه شده است که به‌نظر می‌رسد با توجه به اینکه ممکن است عوامل موثر بر سرمایه‌گذاری تغییر کرده باشند نیاز به منابع بیشتری باشد که باتوجه به تحریم‌های اعمال‌شده و بر اساس گزارش اوپک، ایران تا سال ۲۰۱۳ جایگاه سوم را از دست داده و در جایگاه پنجم قرار گرفته است. با توجه به آمارهای موجود در گزارش موسسه سبحان نه‌تنها افزایش تولید نداشته‌ایم، بلکه رتبه ایران در تولید نفت تنزل پیدا کرده و این مساله ما را از رسیدن به اهداف سند چشم‌انداز دور نگه داشته است. مطابق آمارهای موجود پیش‌بینی می‌شود باتوجه به متوسط رشد سالانه تولید گاز در قطر (معادل ۱۷/۶) درصد، ایران رتبه نخست را تا افق ۱۴۰۴ چشم‌انداز از دست بدهد.

اوپک رکورد منفی زد

● **ایرنا:** تولید نفت سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) به کمترین سطح خود در دوسال‌ونیم گذشته رسیده است. پایگاه خبری بلومبرگ اعلام کرد تولید نفت اوپک در مقایسه ماهانه در ماه فوریه ۲۰۱۴ با ۱۱هزاربشکه کاهش نسبت به ماه ژانویه به سطح کمتر از ۲۹میلیون‌و۸۷۷هزاربشکه در روز رسیده است.

توکلی: ۴۴درصد خانوارهای شهرنشین «اجاره‌نشین» هستند

● **تسنیم:** نماینده مردم تهران در مجلس گفت: اکنون حدود ۴۴درصد خانوارهای شهری قدرت خرید مسکن را ندارند و اجاره‌نشین هستند. احمد توکلی، نماینده مردم تهران در مجلس افزود: پس از پیروزی انقلاب اسلامی هر ۱۰سال یک‌بار از مردم ایران آمار گرفته می‌شود و طبق این آمارها در دهه ۶۵ تا ۷۵ حدود ۲۹درصد مردم اجاره‌نشین بوده‌اند، بعد در ۱۰سال دوم این رقم به ۴۳درصد و بعد ۵۰درصد رسید و اکنون ۴۴ درصد خانوارهای شهرنشین، اجاره‌نشین‌هستند.